

ling i gang uden betydelige tilførsler af midler udefra.

Jeg tror, der er noget om begge argumenter, og derfor skal vi fortsat have et udligningsssystem, der ikke graver dybe skel mellem rige og fattige områder i Danmark, men tværtimod udligner dem. Men vi skal også sikre, at de tilskud og midler, der tilføres de hårdest ramte udkantsområder, bliver afsat til en selvstændig, bæredygtig udvikling.

Som en helt konkret mulighed, vil jeg pege på, at der for øjeblikket er et loft på 10 mio. kr. for kommunernes mulighed for at indgå i et samarbejde med det private erhvervsliv om at danne selvstændige aktieselskaber med henblik på at fange den lokale beskæftigelse og vende udviklingen. Fra Socialdemokratiets side ser vi gerne det loft forhøjet til 15 eller 20 mio. kr.

Hvad kan vi mere præcist gøre fra centralt hold? Ja, for det første kan vi forstærke opmærksomheden og indsatsen, sådan som den regionalpolitiske redegørelse meget fint lægger op til, og som den også gjorde sidste år, og for det andet kan vi følge op med en effektiv evaluering af de allerede gennemførte projekter for at få belyst: Hvad er det egentlig, der gavner? Hvor er det egentlig, at de midler, vi tilfører områderne, giver anledning til vækst? Og hvor er det, at de midler, vi tilfører områderne, ikke afspejler sig i nogen vækst?

For det tredje kan vi fremme samarbejdet mellem det private erhvervsliv og lokale myndigheder om at fastholde og starte nye arbejdspladser, selvfølgelig specielt i de udsatte områder, og for det fjerde kan vi opfordre regeringen til at iværksætte forsøg med fjernarbejdspladser. Jeg var inde på det allerede i min tale den 23. marts, da vi behandlede forespørgsel nr. F 40. Den digitale udvikling og regeringens oplæg til at sikre alle adgang til bredbåndnettet på rimelige økonomiske og tekniske vilkår er selvfølgelig en ny mulighed, der skal udnyttes, og det kan vi opfordre regeringen til at arbejde videre med.

Endelig kan vi for det femte udvide kommunernes adgang til sammen med private virksomheder at danne private aktieselskaber, som jeg var inde på før.

Vi ønsker i Socialdemokratiet en regional udvikling, som er tilpasset efter hver enkelt regions egne forhold. Vi ønsker gennem en fælles kommunal, regional og statslig indsats at vende udviklingen i områder præget af stilstand og tilbagegang. Vi ønsker at udvide kommunernes mu-

ligheder for engagement med det lokale erhvervsliv. Vi ønsker forsøg med statslige fjernarbejdspladser, og vi ønsker vækst i arbejdspladser og beskæftigelse i stedet for vækst i de kommunale udligningstilskud. Det er målsætninger, der alle sammen vil være til gavn for samtlige borgere i Danmark, ikke mindst i de udsatte områder.

Lad mig så sige om vedtagelserne, at vi står selvfølgelig bag den vedtagelse, vi har forhandlet os frem til sammen med SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre. Vi finder, det er en god vedtagelse, fordi den præciserer, at der er områder i Danmark, der specielt trænger til en særlig indsats, at der her må gøres noget helt specielt, og vi er glade for, at den indsats først og fremmest er forankret under indenrigsministerens ledelse.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg synes, det også er en god regionalpolitisk redegørelse, vi har fået i år. Den åbner mange muligheder, og den trækker mange perspektiver op. Udviklingen må vise, hvordan vi, Folketinget og regeringen, får håndteret og udnyttet de muligheder, der er, men vigtigst er selvfølgelig, at vi følger op på, at det også bliver til andet end ord i denne Folketingssal, at det også bliver til gavn og glæde for den befolkning, der lever i de udsatte områder.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det, der bringer mig herop, er indledningen til den socialdemokratiske ordførers tale, som fokuserede meget på de sidste 8 års gunstige økonomiske udvikling, som jeg i øvrigt er enig i.

Jeg er også enig i, at udgangspunktet var vanskeligt, da man startede, men det ville klæde en lille smule med en erkendelse af, at man lidt for længe har glemt at få koordineret arbejdet og udviklingen med de ting, vi drøfter i dag. Der har manglet overordnet koordination mellem ministerier og styrelser osv., så det er gået galt gang på gang, og uden at bryde reglerne tror jeg godt, jeg kan sige, at i et samråd med statsministeren var det også statsministerens klare erkendelse. Han var meget imødekomende, og det var formentlig også en af årsagerne til, at regeringen nedsatte et udvalg

Jeg synes, det ville være klædeligt at erkende, at der er sket nogle kiks i koordineringen, når problemerne skulle løses, men at man nu er i gang med at rette det op sammen med et bredt flertal i Folketinget.